

burg geboren en heeft het eerste onderricht in de plaats zijner geboorte ontvangen. Hij heeft zijn ouderlijk huis in een der laatste afleveringen der „Afspiegelingen” afgebeeld en schijnt een gelukkige jeugd te hebben gehad. De ruime woning is, volgens zijn mededeeling, thans in drie perceelen gesplitst en de groote tuin, die een kleine buitenplaats geleeke, onderging hetzelfde lot. Hij verhaalt hoe zijn moeder, toen zij op een namiddag in de achterwarande zat, de pannen van het dak boven haar hoofd hoorde kraken. Het waren de kogels der Pruisen, die van de overzijde van den Yssel Doesburg beschoten, waardoor dit onverwacht rumoer ontstond. Het was in dit zelfde ouderlijke huis dat de vijandelijke bevelhebbers korten tijd later een bijeenkomst hielden, om den aanval op Arnhem voor te bereiden. Toen zijn vader als equipagemeester aan de werf te Rotterdam geplaatst werd, betreurde hij het vroeger verblijf, waaraan de herinneringen zijner kinderjaren verbonden waren, zoo als hij in de volgende regelen heeft uitgesproken :

Een wereld van herinneringen
 Komt steeds in bonte mengelingen
 Zich voor mijn geestesoog ver-
   dringen,
 Zie ik dien tuin, die woning
   weêr;
 'k Vergeet al wat ik heb geleden,
 Des levens wisselvalligheden,
 De sombre schaduw van het heden
 Wijkt voor de scheemring van
   't weleer, enz.

Geboortehuis van A. V. H.

Op de bekende inrichting van middelbaar onderwijs te Leiden, onder leiding van Dr. J. J. de Gelder, die zoovele uitstekende leerlingen heeft voortgebracht, heeft hij het voorbereidend onderricht voor de akademie genoten. Het schijnt dat de vaardigheid in het teekenen zich reeds vroeg bij hem heeft kenbaar gemaakt. Bij mijn bezoek aan V. H.'s woonhuis kwamen mij, bij de opening eener kast, een aantal aquarellen onder de oogen, die herinneringen zijn aan zijn schooltijd. Hij had alle onderwijzers en alle dienstboden uitgeteekend en aan de achterzijde hunne eigenaardigheden en eigenschappen op humoristische wijze beschreven. Eenige guitenstukken, door hem en zijn kameraden bedreven, had hij eveneens, met de noodige bijschriften voorzien, afgebeeld. Zoover mij bekend is, hebben deze schetsen tot heden nog niet het licht gezien. In 1841 werd hij te Leiden als student ingeschreven, waar hij spoedig door zijn geestige teekeningen en verhalen in den Studenten-Almanak de opmerkzaamheid trok. Klikspaan, de destijds zoo gevierde schrijver der „Studenten-typen” en van „het studenten-leven” noodigde hem uit illustratiën te maken voor zijn geschriften. Het is onder den pseudoniem O. Veralbij